

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.524 van 24 januari 2012
in de zaak A. 201.786/XIV-33.504**

In zake: Raquiel NANDU MUFUTA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hanife Cilingir
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Diepestraat 115, bus 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 september 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 19 augustus 2011 waarbij werd vastgesteld dat de verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Voorwerp van de vordering

2. De vordering, ingesteld op 17 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde beslissing.

III. Verloop van de rechtspleging

3. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marco Dubois die, loco advocaat Hanife Cilingir verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

IV. Feiten

4. De verzoekster komt op 8 augustus 2011 België binnen zonder identiteitsdocument. Zij verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 9 september 1996.

Aangezien er twijfel is over de ingeroepen minderjarigheid van de verzoekster, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek te laten uitvoeren.

Op 8 augustus 2011 wordt de verzoekster onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoekster op 12 augustus 2011 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat zij ouder is dan achttien jaar.

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mevrouw Raquel NANDU MUFUTA van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”.

Dit is de bestreden beslissing.

V. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekster voert als enig middel het volgende aan:

“Eerste middel: Schending van het motiveringsplicht

De uitdrukkelijke motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de belanghebbende in kennis te stellen van de redenen waarom de desbetreffende administratieve overheid tot de bestreden beslissing is gekomen zodat de betrokkene in staat is te weten of het wenselijk is zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

In de akte moeten de juridische en feitelijke overwegingen worden vermeld die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen en deze moeten afdoende zijn; wat

betekent dat de motivering pertinent en draagkrachtig moet zijn. Het eerste houdt in dat de redengeving duidelijk in verband moet staan met de bestreden beslissing, het tweede dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De motivering van de bestreden beslissing bevat geen informatie over de aard van het onderzoek dat hij onderging.

De motieven, op grond waarvan tot "redelijk wetenschappelijke zekerheid", werd besloten, in verband met zijn leeftijd zijn evenmin duidelijk.

Uit de bestreden beslissing kan geenszins worden afgeleid op basis van welke onderzoeken de beslissing genomen is.

Op medisch vlak bestaan er (in theorie) diverse methodes (methodes) om de leeftijd van een bepaalde persoon te onderzoeken. Een van de oudste methodes betreft het leeftijdsonderzoek via een rontgenfoto van de linker hand en de pols, op basis waarvan, aan de hand van de atlas van Greulich en Pyl, iemands zogenaamde skeletleeftijd wordt vastgesteld (de rijping of volgroeïing van het skelet), waaruit men vervolgens de reële (of zogeheten chronologische) leeftijd van de betrokkene inschat. Nauw hiermee verwant zijn de medische testen waarmee iemands (skelet)leeftijd wordt nagetrokken via een onderzoek van de gebitsontwikkeling (volgroeïing van de wijsheidstanden). Andere leeftijdsonderzoeken zijn veeleer gericht op de externe kenmerken van de lichaamsbouw in het algemeen of op de ontwikkeling van de secundaire geslachtskenmerken. Er zijn ook testen de zogenaamde sociaalpedagogische leeftijdsonderzoeken, waarbij hoofdzakelijk via vraaggesprekken, gepeild wordt naar het intellectuele ontwikkelingsniveau, evenals de psychologische en emotionele maturiteit van een persoon.

De Fod Justitie meldt in zijn beslissing niet welke methode er specifiek werd gehanteerd om een leeftijdsonderzoek te doen, terwijl we verschillende vormen van onderzoeken hebben.

Omtrent het inzetten van deze methodes om de leeftijd van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen vast te stellen, bestaat er nogal wat verzet in de medische wereld zelf. De aangevoerde bezwaren zijn zowel medisch-wetenschappelijk als medisch-ethisch van aard.

Een eerste bezwaar, van wetenschappelijk-methodologische aard, luidt dat de medische leeftijdsonderzoeken, an sich niet ontwikkeld werden met de bedoeling om de reële leeftijd van een bepaald persoon zo precies mogelijk te kunnen vaststellen.

Een tweede wetenschappelijk bezwaar houdt verband met het risico van een te grote foutenmarge. Nogal wat van de leeftijdsonderzoeken zijn geschraagd op onderzoeksgegevens vaak tientallen jaren geleden. Sindsdien verloopt de lichaamsontwikkeling van jongeren in het algemeen echter in een verhoogd tempo. Specifiek naar niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (vreemdelingen) toe stelt zich bovendien het probleem dat (dat) de ontwikkeling van de botstructuur mede afhangt van factoren die verband houden met de levenswijze, de voedingsgewoonten en vooral de etnische afkomst. Hezelfde (hetzelfde) geldt voor de ontwikkeling van het gebit. Aangezien omzeggens alle medische leeftijdsonderzoeken (op basis van fysieke lichaamskenmerken) stoelen op onderzoeksgegevens omtrent de lichaamsontwikkeling van blanke Amerikaanse of Engelse jongeren uit de middenklasse en de biologische ontwikkeling van met name negroïde jongeren gemiddeld een sneller verloop kent, is het risico reëel dat men de leeftijd op basis van de thans gehanteerde onderzoeksgegevens onnauwkeurig vaststelt. Bijkomen (d) zouden de (fysieke) leeftijdsonderzoeken in onvoldoende mate rekening houden met groeistoringen op grond van ondervoeding, of ziekte, of nog met het verrichten van zware (fysieke) arbeid en de invloed daarvan op de lichaamsontwikkeling.

Er is ook een gelijkaardig bezwaar: de onderzoeksmethode houdt onvoldoende

rekening met de specifieke achtergrond van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen, wordt ook geuit ten overstaan van het zogenaamd sociaal-pedagogische leeftijdsonderzoek. Dergelijk onderzoek vereist allereerst en in nog sterkere mate dan bij lichamelijke leeftijdstesten, een kwaliteitsvolle communicatie tussen de onderzoeker en de betrokken minderjarige, hetgeen bij niet-begeleide buitenlandse minderjarige er helaas niet is.

Dus in hoeverre zijn de leeftijdsonderzoeken betrouwbaar als er van de medische wereld zelf er zoveel bezwaar en kritiek op is.

Het verslag van het onderzoek dient bij de beslissing gevoegd te zijn.

In casu treft men nergens een verslag.

Verzoekster heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar Cedula Pessoal neergelegd, hetgeen een officiële document is van Angola, dat wordt uitgegeven door de Ministerie van Justitie.

In die Cedula Pessoal vinden we terug de identiteitsgegevens van verzoekster met vermelding van de geboortedatum 09.09.1996, hetgeen een uittreksel is van de burgerlijke register.

De dienst Vreemdelingenzaken heeft deze document ook vermeld in de bijlage 26 van verzoekster. Gezien verzoekster een officiële document neerlegt, met de vermelding van de geboortedatum, dan moet de ministerie van justitie, dienst Voogdij de originaliteit van het document onderzoeken.

De redenen die worden aangegeven zijn noch voldoende noch afdoende gemotiveerd zodat men kan besluiten dat de beslissing de motiveringsplicht geschonden heeft.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder hij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Justitie.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Tot heden werd dit document door de Dienst Voogdij niet in overweging genomen.”.

Beoordeling

6. In de bestreden beslissing besluit de dienst Voogdij dat de plaatsing van de verzoekster onder haar hoede van rechtswege vervalt, aangezien uit het medisch onderzoek blijkt dat zij meer dan achttien jaar oud is. Op die wijze is de bestreden beslissing afdoende formeel gemotiveerd.

De formele motiveringsplicht vereist niet - in tegenstelling tot hetgeen de verzoekster beweert - dat de bestreden beslissing nadere informatie

bevat over de aard van het onderzoek dat zij onderging. Evenmin is vereist dat het medisch verslag bij de beslissing wordt gevoegd.

Waar de verzoekster zich afvraagt in hoeverre de leeftijdsonderzoeken betrouwbaar zijn als er van de medische wereld zelf zoveel bezwaar en kritiek op is, beperkt zij zich tot het formuleren van een algemene kritiek op de wetenschappelijke methodiek van het leeftijdsonderzoek. Zij toont echter niet concreet aan dat het uitgevoerde medisch onderzoek op onbetrouwbare en/of ondeskundige wijze is verlopen.

De verzoekster voert aan dat zij een document heeft overgemaakt aan de dienst Vreemdelingenzaken. Uit het administratief dossier blijkt evenwel niet dat zij dit stuk tijdig heeft voorgelegd aan de dienst Voogdij. Het document kan derhalve geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekster inlichtingen werden gevraagd omtrent afkomst en leeftijd en dat zij eventuele identiteitsdocumenten kon voorleggen in het kader van het identificatieproces. Wanneer de bevoegde diensten na onderzoek van die gegevens evenwel nog twijfel koesteren omtrent de verklaarde minder- of meerderjarigheid, heeft de wetgever het medisch onderzoek als bewijskrachtig middel ingesteld om uitsluitel te bieden over de al dan niet meerderjarigheid van de betrokkene. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

VI. Omtrent de vordering tot schorsing

7. Vermits deze zaak slechts korte debatten vereist, is er reden om toepassing te maken van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Er is geen grond meer om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 januari 2012, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen